

SZÉCHENYI DIÁKKÖRI NAP

Írta: Nagy Péterné Edényi Csilla

A történelmi múlt és a jelen megismerése végett a Széchenyi Diákkör a Kincsem Parkba látogatott.

A gyerekeknek szánt első meglepetés a városnéző kisvonattal történő utazás volt. Miután felszálltunk és csilingelve elindult a vonat, a hangulat a tetőfokára hágott. Így érkeztünk meg a Park bejáratához.

50 diák, 12 pedagógus és kb. 20 szülő vett részt ezen a családoknak is meghirdetett programon. A helyszín monumentalitása valamennyi résztvevőt elvarázsolt. Amíg vártuk kísérőnket egyik ámulatból a másikban estünk: a beléptető rendszert, a vásári forgatagot, a fogadó irodákat, a versenypályát és a lelátót csodálva.

Lelkes szakértőnk segítségével Széchenyi honosításától egészen napjainkig megismerhettük a lóversenyzés jellegzetességeit. Megtanultuk a versenytípusokat, és összehasonlításra került az angol valamint a magyar versenysport.

Miután a pálya jellemzőit megtekintettük, következett a verseny!

Kellemes játék indult a nyolcadikosok és tanáraik között. A véletlenszerű és a tudatosnak tűnő fogadások, valamint a verseny izgalommal töltött el minden résztvevőt. Jókedvünket még a látóhatáron gyülekező sötét felhők sem szegték.

Micsoda gyönyörű állatok! Diplomata, Royal Ron és Laguna a Telivér Istállóból kerültek a pályára. Larion a Nemzeti Ménesbirtok tulajdona. Dzsini egyéni tenyésztőtől származik. Pompás idomok, karcsú lábak, okos tekintetek. Mégis ki lehet a befutó? Kire érdemes fogadni?... Dallamos nevekre?... Edzett állatokra?... Szimpatikus versenyzőkre?...

Amikor elrajtoltak a versenyzők, felhördült a lelátón ülő közönség. Az izgalom a tetőfokára hágott. Minden izom megfeszült és hatalmas vágtaiba kezdtek ezek a nemesített, versenyzésre tenyésztett állatok. A cél előtti hajrában a zsokék hangosan biztatták versenylóvaikat. Ló és lovas egy ritmusra mozogva, száguldó tempót diktálva értek a célfotóhoz. A közönség soraiból egyre hangosabb biztatás hallatszott, a nyertes fogadást sem lepezve.

A versenyek közötti időt szórakozással tölthette mindenki. A Széchenyi Diákkör tagjai kipróbálhatták a körhintát, ehettek vattacukrot, fotózkodhattak Lovival, és az esti program után 21 óra körül jókedvűen indult haza mindenki.

Így ismertük meg Széchenyi 1820-as évekbeli honosítását: a lótenyésztést és a lóversenyzést. Hiszen mottónk:

„Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent, és munkálkodhass a jövőn.” (Széchenyi)

A Széchenyi Diákkör tagjainak véleménye:

„Nagyon érdekes volt minden. Bár nem annyira kedvelem ezeket a lovas dolgokat, de rengeteg információt tudtam meg a lótenyésztésről és lóversenyről. Semmi pénzért nem hagytam volna ki ezt a programot.” Nóri

Szuperul éreztem magam. Nagy élmény volt! Marcell

Nekem a kisvonattal utazás nagyon tetszett.

Mindenki mosolygott ránk és integettek az emberek! Nagyon, nagyon jó volt! Balázs

Jövőre is hasonló Diákköri napot szeretnék! Eszti

Számomra pedig öröm volt a mosolygó arcokat és csillogó gyermekszemeket látni.